

Ijenje grozdja sploh premalo ali celo nič ne ozira. Posledica tega nedostatka je bila n. pr. lanskoleto zguba najmanj ene četrtine trgatve (od 2—50% in več po različnih krajih) na Štajerskem, to je približno 75.000 hl vina. Računljeno po 1000 K hl, znaša zguba na narodnem premoženju 75 milijonov kron, ki je nastala v glavnem le vsled tega, ker zanemarjamo škropljenje grozdja.

Če hočemo v prihodnje preprečiti nevarnost, da nas spet ne zadene enaka katastrofa, ne bo drugega preostalo, nego da se navadimo obratiti potrebno pozornost tudi škropljenju grozdja.

Razun pri prvem škropljenju, dokler še grozdje ni skrito v perje, se pa grozdje ne da škropiti ob enem, ko se škropi ostali trs, ozir. škropitev mladja in grozdja se praktično ne da izvesti ob enem. Grozdje se mora tedaj posebej škropiti in sicer se za to delo potrebuje dva delavca. Prvi odkriva s pomočjo palice grozdje, drugi ga pa škropi. Potrebno je, da se to delo ponovi vsaj enkrat in sicer se škropi grozdje drugič (prvikrat se je škropilo ob enem z mladjem) neposredno, ko je trta odcvetela, tretjikat 10—14 dni pozneje.

Za škropljenje grozdja najbolj pripravi so pršilniki, ki omogočijo trenutno ukinjenje in vzpostavitev pršenja, takozvani „pršilniki na ukinjenje“, ker se z njimi pripravijo mnogo tekočine. Pa taki se danes žal tudi ne dobijo. Kdor jih je nabavil pred vojsko, bo dobro storil, če se jih poslužijo.

Pripomniti je še, da kakor hitro nastopi moka na jagodah (znana voščena prevleka) škropljenje grozdja itak le malo pomaga, ker se škropivo takih jagod več ne prime in odteče. Delo mora biti tedaj na vsak način opravljeno, predno se pojavi moka na grozdju.

Pred vojsko so si oni posestniki, ki so grozdje žveplili z žveplom, kateremu je bilo primešano 3—5% modre galice, s takozvanim „solfe ramato“, lahko škropljenje grozdja pripravili in sicer za to, ker je dodatek modre galice v obliki finega prahu preprečil ali vsaj zdatno omejil nastop peronospor na grozdju. Začasno se pa takega žvepla ne dobi. Kdor tedaj hoče svoj vinograd obvarovati grozdne peronospore, mu nič drugega ne preostane, nego škropiti grozdje na goraj popisani način.

Za škropitev grozdja je porabiti najmanj 2% galično-apneno zmes.

Kakor je razvidno iz goraj navedenih izvajanj torej pravilna sestava galično-apnene zmesi ni tak enostavna in lahka, kakor se splošno misli in se bo moralo v tem oziru v prihodnje natančneje postopati. Nepravilni sestavi tega škropiva je pripisati večkrat slabo učinkovanje škropljenja in ogromno škodo, ki nastane vsled tega v vinogradih.

V tem oziru mnogo bolj praktične so razne druge bakrene sestavine, ki imajo potrebne primese v svrhu neutralizacije bakrenih soli že dodane in jih je treba le v vodi raztopiti.

Ena taka, do sedaj še premalo upoštevana sestavina je bakrena maža (pasta) „Bosna“, ki ima le to slabo lastnost, da se nje učinkujoči del (bakreni klorid razkisan z apnom) rad vsede na dno, na kar je pri škropljenju treba ozir. jemati ter škropivo večkrat pridno mešati. Pri polnjenju škropilnice se škropivo itak vsakokrat dobro premeša, le med škropljenjem je treba brento večkrat dobro stresti, kar se lahko zgodi kar na hrbtu, ne da bi se jo moralo sneti raz ramen. In to je edino za kar ima skrbeti oseba, ki škropi in v čem se razlikuje škropljenje z „Bosno“ od škropljenja z galično-apneno zmesjo: — bore malo — tako, da je skoraj neverjetno, kako je mogla ta malenkost zabraniti do sedaj splošno uporabo „Bosne“ namesto galice, s katero ima enako zatiralno vrednost. Kako prijetno je pa škropljenje z „Bosno“ v primeri z galično-apneno zmesjo. Prva ne zamaši nikoli pršilnika, kakor se to dogaja nešteto krat pri drugej, posebno če se je porabil pri sestavi količak slabo precejen apneni belež.

Za „Bosno“ se tudi govori dejstvu, da je precej cenejša, nego galica, ker vsebuje manj dragocenega bakra in je toraj že iz ekonomičnega kakor tudi iz narodno gospodarskega stališča (baker se začasno mora uvažati iz inozemstva) edina na mestu.

Škropi se z eno do 2% tekočino, to se pravi, 1 kg ozir. 2 kg „Bosne“ se vzame na 100 litrov vode.

Po mojem mnenju in tudi po mnenju dru-

gih strokovnjakov je „Bosna“ škropivo prihodnosti in kdor se ga bo preje poprijel več bo profitiral!

Kar se tiče zatiranja grozdne plesnobe ali oidija stoji razmere še slabše, kakor glede peronospore, kajti veliko je še vinogradnikov, ki o rednem žveplanju (glavno sredstvo proti oidiju) nočejo sploh nič vedeti, češ, da je nepotrebno in skvari vino. Zaradi tega je škoda, ki jo povzroči oidij našemu vinogradništvu navadno še večja nego vsled peronospore. Lansko leto pa sta si oidij in peronospora držala nekako ravnotežje in račun ra se, da je na rovaš obeh boleznih pripisati polovica trgatve, ki je šla v zgubo; $\frac{1}{4}$ odpade, kakor smo že rekli na peronosporo in en četrt pa pride na oidij, kar znaša nadaljnih 75.000 hl, ozir. nadaljnih 75 milijonov kron zgube na narodnem premoženju.

Pa pravici na ljubo bodi povedano, da te škode lanske leto niso bili krivi vinogradniki sami, temveč deloma tudi pomanjkanje zatiralnih sredstev in slabe vremenske razmere. Lanskoleto, kakor tudi že med vojsko, je manjkalo popolnoma najboljšega sredstva proti oidiju, fino zmletega žvepla. Bilo je na razpolago le takozvano sublimirano (prehlapjeno) žveplo (žvepleni cvet), ki je pa mnogo manj učinkovito, nego zmleto žveplo, ki je bolj fino, kristalizirano in se vsled tega na solcu lažje razkroji v žvepleno sokislino, katera edina učinkuje uničevalno na trosje oidija, čigar klitje prepreči, ozir. čijega klitje uniči.

Ker bo tudi letos za žveplanje trt le žvepleni cvet na razpolago, se vinogradniki s tem opozarjajo, da je treba z žveplanim cvetom žveplanje trt večkrat ponavljati, če se hoče doseči popoln uspeh, kakor bi to bilo potrebno pri uporabi zmletega žvepla. Žveplati je treba 4—5 krat (pred cvetom enkrat in po cvetu vsak teden po enkrat do konca julija), namesto dve do trikrat — in po vsakem močnejšem dežju žveplanje ponoviti. Spočetka je žveplati celi trs, pozneje le grozdje.

Oidij pa se da saj deloma preprečiti tudi s salojidinom (natrijevim tiosulfatom), ki se ga primeša po $\frac{1}{2}$ kg na 100 l galično-apnene zmesi. Dodati pa se sme še le že pravilno pripravljene zmesi, kateri še pa manjka toliko vode, da ima v sodu prostor raztopina salojidina. Osobito za škropljenje grozdja je primes salojidina toplo priporočati in se naj nikoli (posebno v bolj vlažnih letih) ne opusti.

Če nastopa oidij zelo močno in vsled slabega vremena ni mogoče žveplati, se priporoča poraba kalijevega hipermanganata, od katere snovi se vzame na 100 litrov vode 20 dek in 2—3 kg apna. Hipermanganat se raztopi v polovici vode, v drugi polovici pa pripravi apneni belež, ki se potem prilije raztopini hipermanganata. S to mešanico je grozdje močno poškopiti in ono se, kakor pravijo, kmalo obrise (z njega zginejo sledovi bolezni).

Toda hipermanganat učinkuje le kratko in se mora škropljenje pri vsakem napadu ponoviti.

Kar se časa tiče, v katerem se mora začeti z zatiranjem oidija in peronospore, je omeniti, da je to odvisno od stopinje toplote, ozir. vlažnosti spomladanskega časa. Dognano je, da se peronospora, dokler pada temperatura po noči redoma pod 15° C, ne razvija, četudi je dovolj vlažnosti v vinogradu. Zatorej se v času primeroma hladnih noči ni bati okužitve po peronospori. Nasprotno pa oidij lahko nastopa (četudi se ne razvija močno) pri precej nižjih stopinjah toplote (od 5°—10° C) in njega razvitek ni popolnoma nič odvisen od vlažnosti v vinogradu. Zaradi tega bi bilo umestno, da se preje žvepla, nego škropi in ne narobe, kakor se to navadno dela.

Sploh se opaža pri nas, da škropijo vinogradniki proti peronospori prvokrat navadno prerano, ko je mladje komaj izlezlo iz popkov, drugič pa prepozno, ko je mladje že nad $\frac{1}{2}$ metra visoko, kar je vzrok, da med obojim škropljenjem nastopi navadno peronospora. Ko pri nas navadno prvič škropijo, bi bilo dobro prvič žveplati, a prvo škropljenje preložiti na kakih 8—14 dni pozneje, na čas, ko je mladje po večini že nad peden dolgo ali z drugimi besedami rečeno, kratko predno začne trta cveteti, bi se moralo prvokrat škropiti; 10—14 dni pozneje drugič in čez nadaljnih 14 dni tretjikat. Po drugem in tretjem škropljenju je vsakokrat posebej grozdje poškopiti in potem požveplati. Le v slučaju, da so noči v prvi spomladi nenavad-

no tople, se priporoča škropiti prvokrat malo ranee, pri čem je pa potrebno, da se škropljenje pred nastopom cveta ali celo med cvetom ponovi. — Vinarski ravnatelj Puklavec.

Politični ogled.

Jugoslavija.

Splošna železničarska stavka, ki je vibrala po celi Jugoslaviji, je končala z zmago vlade in porazom za stavkarje. Vlada je stala v celi dobi štrajka odločno na stališču, da se sploh ne pogaja s stavkarji radi zboljšanja plač, dokler se ti ne vrnejo na delo. Poklic železničarjev k orožnim vajam, ukinjenje prehrane stavkarjem, prepoved zborovanj, aretacije glavnih kolovodij štrajkarjev in prepoved alkohola, vse te vladne naredbe so prisilile stavkarje, da so se podali na delo in je danes železniški promet v istem starem tiru, kot je bil pred stavko. Sedaj, ko vozijo vlaki, je dr. Korošec izjavil, da se bo vlada potrudila, da zboljša plače železničarjem. Neustrašenemu nastopu našega prometnega ministra dr. Korošca se imamo zahvaliti, da štrajk ni uspel in da nam komunisti že niso strmoglavili samo vlade, ampak celo države, ki je bila ravno sedaj v opasni nevarnosti. Dr. Korošec, ki nam je zgradil Jugoslavijo, jo je sedaj tudi obvaroval pred komunističnim polomom.

V Beograd so dospeli naši mirovni delegati iz Pariza in poročajo regentu in ministrom o poteku reševanja jadranskega vprašanja.

Govori se v merodajnih političnih krogih, da bo mirovni odposlanec dr. Vesnič sestavil nove vlade, ki naj bi obstojala iz vseh strank.

V Zagrebu in Karlovcu, kjer so pri občinskih volitvah dobili pretežno večino komunisti in celo županstvo v roke, je vlada razveljavila vse komunistične mandate.

Črnagora je zasedla mesto Skader.

V Parizu bo od 4. do 7. t. m. mednarodno trgovsko zborovanje, katerega se bodo udeležile vse evropske države. Jugoslavija odpošlje na ta zbor odposlanca vseh strank, Jugoslavanski klub bosta zastopala poslanca dr. Hohnjec in Banič.

Na Koroškem bo kmalu ljudsko glasovanje. Komisija, ki bo nadzorovala in vodila to glasovanje, je že imenovana. Naše čete so zapustile Koroško, ostalo je tamkaj le še naše orožništvo. General Maister, ki je poveljeval na Koroškem, vodi sedaj v Mariboru štajersko obmejno poveljstvo in komando mesta Maribor.

Mirovni posvet.

Mirovni posvet, ki zboruje v San Remu, je sklenil stopiti z boljševisko Rusijo v prijateljske odnose.

Francija.

Komaj je na Francoskem ponehala pred nekaj tedni stavka železničarjev, že je izbruhnila druga, ki se je pričela 30. aprila.

Avstrija in Madžarska.

Za časa štrajka v Jugoslaviji so upali Avstrijci in Madžari, da se bodo, ako zmagajo pri nas komunisti, nekaj privoščili od Jugoslavije. Madžari so celo zbirali čete pri Subotici. A tozadevni up obeh držav je splaval po vodi, ker je v Jugoslaviji dobil komunizem breo kot nikjer v Evropi.

Poljska.

Poljaki so začeli zadnje dni veliko ofenzivo proti ruskim boljševikom. Poljska poročila govorijo o velikih porazih boljševiških čet, o 15-tisoč vjetnikih, plenu topov in železniškega materiala. Poljske čete so celo zasedle rusko mesto Kijew. Sovjetska Rusija pa grozi Poljski, da se bo lotila boja na življenje in smrt: Sedaj gre: Ali propade v tem boju Poljska ali Rusija.

Gospodarstvo.

Delo kmetijskih podružnic je treba odslej osredotočiti v tem, da se organizira vnovčenje sadja. Može, posvetujte se in pošljite tajništvo Slov. kmetijske zveze v Mariboru svoje zahteve, da jih izroči vladi poslancem.

Viničarsko vprašanje. Da se raši viničarsko vprašanje, so se zbrali v četrtek dne 29. aprila.